

Zakon Života

6

2013

«Ako dobro čineći trpите i to strpljivo podnosite, Bogu je to milo.»

(1 Pt 2,20).

Strpljivo podnositi patnje?
Ali kako je to moguće?

Ovo što piše apostol Petar bilo je upućeno robovima koji su postali hrišćani, kao i svim robovima u tadašnjem društvu, često se dešavalo da nisu bili shvaćeni i da su bili nepravedno zlostavljani.

Tako je bilo nekada,
ali kako se to ostvaruje danas?

Ove reči su upućene svim ljudima - svih vremena i svih krajeva, koji će **trpeti neshvatanja i nepravde** od strane svojih bližnjih, bili oni njima nadređeni ili jednaki.

Pokušaj da se setiš nekoga ko u ovom trenutku prolazi kroz nespornazume, nepravde, neko ko se oseća usamljeno, koga ismejavaju....

Kako sve to da podnosimo ili da se ne naljutimo kada se nađemo u takvoj situaciji?

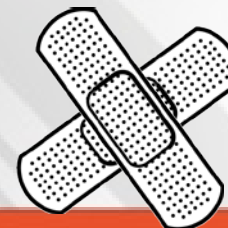
Imitirajući ponašanje kakvo je imao Isus

On nas poziva da odgovaramo sa ljubavlju, prepoznajući i u ovim poteškoćama i nespornazumima milost, tj. priliku koju je Bog dopustio kako bi pokazali pravi hrišćanski duh.

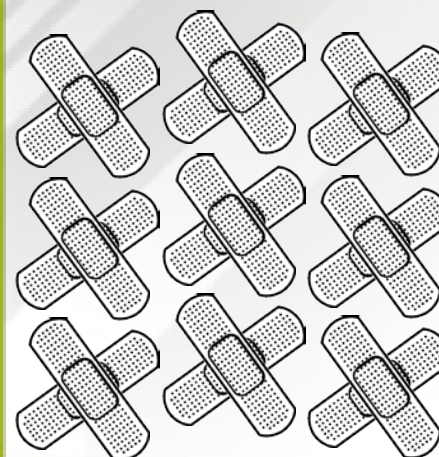
Memorijska Kartica

SVIMA POSVEDOČITI
LJUBAV KOJU JE ISUS
DONEO NA ZEMLJU,
DAKLE I ONIMA KOJI
SE LOŠE PONAŠAJU
PREMA NAMA.

U Akciji

OBOJIĆU...
svaki put kad vidim nepravdu,
pokušaću da unesem mir.
Tako će se "rane" zaceliti.

Strpljivo podnositi....

Treniram u jednom fudbalskom klubu gde se trudim da sprovedem u delo Reč Života. Na terenu sam napadač i zato imam puno prilika da dam golove koji bi doneli pobjedu našem klubu. Što sam više golova davao - primetio sam da je atmosfera u svlačionici čudna. Tokom narednih utakmica sam primetio da moji saigrači, a posebno jedan od njih, mi nije dodavao loptu i pokušavao je da sam ide u napad.

Odnos sa ovim saigračem postajao je sve teži posebno jer mi je stvarao neprijatnosti u svlačionici.

Nisam razumeo njegov stav ali sam se trudio da podnosim tu tešku situaciju. Moram da priznam da mi je često padalo na pamet da promenim ekipu. Jedne nedelje situacija je bila izuzetno naporna: na putu prema gradu gde smo išli da odigramo utakmicu moj saigrač nije želeo da samnom razmeni niti jednu reč. Na igralištu se ponašao kao da ne postojim, i uprkos trenerovim pozivima, nije želeo da mi prosledi loptu.

Na poluvremenu trener ga je zamenio i ja sam imao dve prilike da dam gol tako da smo pobedili na utakmici. Kada smo se svi srećni vratili u svlačionicu primetio sam da je taj saigrač tužan, da je čak i plakao i premda su mi drugi rekli da ga ostavim na miru, osećao sam da ne mogu da propustim ovu priliku.

Sedeo sam pored njega u tišini, a malo kasnije upitao ga za "peticu" rukom. Shvatio je da sam mu oprostio i tihim, ali ganutljivim glasom mi se izvinio. Nepotrebno je reći da smo narednu utakmicu pobedili zahvaljujući голу koji je on dao.

iBrother

